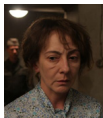

Prispeval Iztok Gartner
Sobota, 02 Maj 2009 07:30

Skriti spomin se prične kot Norma Rae, le da namesto Sally Field delavkam pridiga nič manj pogumna, samozavestna in odločna **Angela Vode** (Silva Čušin). Prva prava slovenska komunistka, feministka in junakinja, ali še boljše, antijunakinja, ki so jo zjebali lastni soborci. Pač zato, ker je razmišljala naglas in s svojo glavo.

Drži, Angela Vode je uničila ideologija, v katero je verjela. Ideologija, kjer nisi smel biti prepameten. In ideologija, kjer očitno ni bilo prostora za ženske. Če boste v zgodbi prepoznali Eastwoodov Changeling, ne bo nič narobe. Bo pa veliko bolj šokantno, saj gre za Slovenijo, za državo, ki je vse te svinjarije zamolčala.

In film **Maje Weiss**, avtorice odličnega Varuha meje in vizionarske Instalacije ljubezni, seveda prihaja ob pravem času. V času, ko Slovenija spet koplje po svoji preteklosti in odkriva stare rane. Prav imate, Angela Vode so zaprli tudi zavoljo dejstva, ker je vedela za povojne poboje. Če rečemo, da je film tudi neke vrste manipulacija, ne zgrešimo kaj dosti. Ne ravno taka kot Srce v breznu, pa vendar taka, da stopi na stran domobrancev in sesuje partizane. Ali še boljše, zmotno pokaže, da so bili vsi partizani komunisti. To seveda ni pošteno in prav to filmu vzame kredibilnost. Mi je pa vseeno čudno, da naj bi imeli komunisti tako velik vpliv že v času vojne. Tako velik, da so lahko odstranili tudi tako pomembne ljudi kot je bila Angela Vode, ki je bila povrh vsega še ena izmed ustanoviteljic OF. Povedano drugače, če nisi bil član partije, nisi mogel biti partizan. Ali še boljše, če so te vrgli iz partije, si izpadel tudi iz OF. To se mi vendarle zdi malce prepoceni interpretacija in zgodba, ki ji ne verjamem povsem. In pozor, Angela Vode so iz partije vrgli zato, ker ni podpirala Stalinovega paktiranja s Hitlerjem. Ker je bila prepričana, da komunizem in fašizem ne bi smela iti skupaj. Jasno, film to dvoje primerja in nam razlaga, da med Stalinom, Hitlerjem in Titom ni bilo razlike.

Žal mi je, toda to je zame navadna propaganda in celo provokacija. Vse to seveda niža kvaliteto in zasenči osnovno zgodbo trpeče ženske, ki so ji vzeli vse. Ki so jo po vojni strpali v zapor in ji vzeli pravico do normalnega življenja. Drži, prizori v zaporu so večkrat kliše vseh tistih ameriških zaporniških filmov iz sedemdesetih, vse tiste sexploitacije, kjer je bila poanta v goloti in mučenju jetnic. Tudi to je nepotrebno, tudi to vrže čuden madež na trpko usodo glavne junakinje.

Zelo zahteven in za nekaj manj kot milijon evrov posnet celovečerec tako ne uspe zares pretresti gledalca, poleg tega pa mu manjka še malce boljše dramaturgija, malce boljši tempo in nekaj več karizme glavne igralka, ki Angela Vode sicer igra dobro, a preveč statično in leseno. Film ima premalo čustvenega naboja, saj se raje ukvarja s politiko. To ga uniči, to mu vzame zadetek v polno. Kljub tragični usodi slovenske intelektualke, ki je umrla leta 1985. In ki bi si že zdavnaj zaslužila spomenik. Tudi zato, ker je kot prva Slovenka zapisala, da zakon ni le ljubezen, marveč tudi seks.

Bila je pred časom, močno pred časom, ali še boje, bila je v napačnem času. V času komunistične vladavine, kjer ni bilo dobro biti preveč pameten. No ja, pamet je bila okej,

Prispeval Iztok Gartner
Sobota, 02 Maj 2009 07:30

problem je bil, če si pametoval o napačnih stvareh. Jasno, filmu bodo hvalnice peli vsi tisti, ki radi kritizirajo komuniste, OF in Tita. Se pravi tisti, ki perverzno uživajo, ko se odkrije kako novo množično grobišče, se pravi priložnost za sesuvanje partizanov. Tisti, ki ga bodo gledali neobremenjeno, se pravi z vidika filmske umetnosti, pa bodo našli cel kup napak in zaključili, da gre v bistvu le za manipulacijo, ki je prišla v času, ko se nam obeta celo debilen referendum o poimenovanju Titove ulice.

Film, ki ne uspe zares pretresti gledalca...

Ocena: 6/10

<http://iztokgartner.blog.siol.net/>